

[K. J. Mørtensen.]

ind for, at man indtil videre udsætter anskaffelsen af det elektriske afstemningsanlæg.

Der udspandt sig i forbindelse med første behandling en længere debat vedrørende det, der hedder clearing og orlov. Det har tidligere været sådan, at clearinger vel nærmest var et uartigt ord, vel især for pressen, men vi må på den anden side erkende, at det kan være nødvendigt at bevare styrkeforholdet imellem partierne. Det er gået indtil nu, men man har flere gange haft diskussioner, og hver gang der har været problemer, er det altid blevet slået stort op. Derfor må jeg sige, at vi i den socialdemokratiske gruppe er gået ind for den ændring, der nu er kommet i tillægsbetænkningen, og hvorefter der kan bevilges orlov helt ned til 7 dage. Det er ikke sådan, at vi mener, det er en ordning, der skal bruges hver dag, at der skal søges orlov uafbrudt. Vi finder, at det kun skal være i det tilfælde, hvor det er nødvendigt af hensyn til at bevare styrkeforholdene. Jeg tror, at såfremt partierne kan tale sammen og det kan oplyses, når man har medlemmer på rejse i udenlandsk arbejde, så kan vi undgå en hel del af disse orlovsansøgninger. Imidlertid finder jeg, at det er vigtigt, at vi har dem. Ikke alene af hensyn til deltagelse i internationale organisationer, men også af hensyn til andre ting. Vi ved, at vi har en hel del erhvervsfolk, vi har medlemmer af kommunalbestyrelser o. lign., som må og skal kunne tage på rejse. Vi har også været ude for, at disse folk ikke kunne gøre det. Jeg tror, at vi alle er interesseret i, at de skal kunne tage del både i erhvervslivets og erhvervsorganisationernes arbejde og i kommunalbestyrelsesarbejde, og derfor tror jeg, det er nødvendigt, at vi i givet fald kan bevilge dem orlov. Jeg må dog for en ordens skyld henvise til de bemærkninger, vi har gjort i tillægsbetænkningen, nemlig at det er klart, at der skal ikke ydes vederlag til medlemmer, som rejser i anliggender, hvor de ikke er udsendt af folketinget.

Et sidste lille hjertesuk. Jeg foreslog under førstebehandlingen, at vi skulle køre videre med det underudvalg, der hedder arbejdsgangsudvalget, under en eller anden form. Jeg mener ikke at have fået et svar.

Jeg kan selvfølgelig have overhørt det. Jeg har forsøgt, om jeg kunne finde det i fortrykket, men da vi endnu ikke har fået fortrykket for den 23. maj, er jeg ikke i stand til at se, om jeg har fået svar på det. Og selv om det er beklageligt, at fortrykket er 17 dage gammelt, når vi får det, er der ikke noget at gøre ved det; sådan er forholdene i øjeblikket.

Jeg forstår det imidlertid på den måde, at da det ikke er blevet nævnt under udvalgsarbejdet her imellem første og anden behandling, er det en afvisning af at køre videre med dette udvalg. Det må jeg selvfølgelig beklage, og derfor må jeg også rejse en anden sag her i dag. Det er ikke en sag, som jeg mener skal indgå i debatten i dag; det er en henstilling til præsidiets.

Vi har fået væsentlig forbedrede forhold i restauranten, mente vi da. Vi må jo nok erkende, at det er ikke så godt, som det skulle være alligevel. Jeg er blevet informeret om, at der i dag indgives skriftlig klage til folketingets formand over restauranten, fordi medlemmer af et udvalg, der i aftes var beskæftiget her i huset, blev nægtet servering af smørrebrød før kl. 19. Det kunne ikke klares, det kunne ikke skaffes. Jeg synes, det er beklageligt, når man har udvalg siddende i arbejde, uanset om man finder, at disse udvalg bør arbejde eller ikke, at de ikke kan få mad. Derfor mener jeg, at det er nødvendigt, at jeg endnu en gang henstiller til præsidiets, at man ser på restaurantens forhold. Jeg ved godt, at lederen af restauranten for nylig har udtalt sig beklagende over folketingets arbejdsdag; det var dårlig tilrettelægning osv. Det er det vel nok, når vi har travlt til sidst, det kunne der måske nok ændres på, det var vi vist inde på under førstebehandlingen. Men sådan er forholdene nu engang, og jeg mener, at det nødvendigvis må være sådan, at er der udvalg, der skal arbejde, som det skete i aftes, som det formentlig sker i aften og måske også i morgen aften, så skal det være muligt, at de kan få et eller andet at spise og ikke skal sendes ud i byen og derved sinke arbejdet.

Jeg skal derfor henstille til præsidiets, at man endnu en gang overvejer, om der ikke er mulighed for en ændring i restauranten. Hvis ikke på anden måde, så kan det vel gøres på den måde, jeg tidligere har foreslå-